

РЕШЕНИЕ

№ 249

гр. София, 14.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 15.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **14070** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 ал. 2-4 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу решение № ПО-139 от 03.12.2019 г. на директора на ТД на НАП С., с което е отхвърлена жалба на дружеството срещу постановление изх. № С192225-023-0003428 / 20.11.2019 г. на публичен изпълнител за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ). С жалбата се иска отмяна на решението и на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки като нищожно, на основание чл.177 ал.2 от АПК, с оглед влезлите в сила решения на Административен съд София – град по адм. дело № 3270/2019г. и адм. дело № 9360/2019г., с които са отменени наложените предварителни обезпечителни мерки с актове на публичния изпълнител по отношение на дружеството – жалбоподател в рамките на едно и също ревизионно производство, както и като незаконосъобразно, поради несъответствие на наложената обезпечителна мярка с целта на закона и липса на мотиви за налагането ѝ. Развити са доводи, че за налагането на настоящите – трети поред обезпечителни мерки, липсва каквото и да било ново обстоятелство, като мотивите на публичните изпълнител и на директора на ТД на НАП са общи и обосновават несъобразяване с влезли в сила съдебни актове. С налагането на обезпечителните мерки се нарушава нормата на чл.121 ал.3 от ДОПК, тъй като се създават значителни затруднения за дейността на дружеството, доколкото с оглед характера на дейността му ежедневно се извършват трансакции по закупуване и продажба на електроенергия в динамична и конкурентна среда, в която разрешението за неотложни плащания не преодоляват затрудненията в дейността на

дружеството, произтичащи от налагането на обезпечителните мерки. Твърди се, че постановлението на публичния изпълнител е немотивирано и не е обосновано защо ще бъде затруднено събирането на публичното вземане в случай на неналагане на мерките. Иска се отмяна на решението на директора на ТД на НАП, вкл. и като нищожно, както и на потвърденото с него ПНПОМ изх. № С192225-023-0003428 / 20.11.2019 г. на публичен изпълнител.

В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. Бл.П. от САК, който в писмени молби поддържа жалбата и моли за отмяна на решение № ПО-139 от 03.12.2019 г. на директора на ТД на НАП С., както и на ПНПОМ изх. № С192225-023-0003428 / 20.11.2019 г. на публичен изпълнител.

Ответникът по спора – директорът на ТД на НАП-С., чрез юрк. Начева, изразява становище за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на оспореното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител за участие в производството.

По делото са приети като доказателства представените с административната преписка, както и допълнително представените от ответника Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки № С 19225-024-0026718/25.07.2019г., Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С192225-023-0000834/12.03.2019г., Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки № С192225-024-0042903/21.11.2019г., Постановление за налагане на обезпечителни мерки № С192225-023-0003428/20.11.2019г., Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки № С192225-024-0010030/16.03.2020г., Ревизионен доклад № Р-55555518006748-092-001/17.06.2020г., при представянето на които се прави искане за прекратяване на производството, поради липса на правен интерес на жалбоподателя с оглед отмяната на наложените обезпечителни мерки. Приобщени към настоящето дело са материалите по адм.дело № 3270/2019г. на АССГ и по адм.дело № 9360/2019г. на АССГ.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и извърши проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със ЗВР № Р-22222518006748-020-001/06.11.2018 г. е възложена ревизия на дружеството за установяване на задължения за ДДС за данъчните периоди от м.януари - м.април 2016 г. В хода на неприключилото ревизионно производство и предвид установяванията на органите по приходите за промяна на ДО по ВОД за месец януари 2016г., произтичащи от продажба на квоти за емисии на парникови газове и отговори по молба за обмен на информация реф. № 027633/23.05.2018 г. до данъчната администрация на Великобритания, е прието, че за ревизирия период дружеството-жалбоподател е прехвърлило квоти на [фирма] и няма прехвърляне на квоти от N. L. към [фирма]. При очакван размер на публични задължения от 22 459 826.50 лева е издадено ПНПОМ на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК изх. № С192225-023-0000834/12.03.2019 г. на гл.публичен изпълнител при ТД на НАП-гр. С., с което за обезпечаване вземането на държавата срещу жалбоподателя, е наложен запор върху банковите сметки на жалбоподателя, находящи се във всички банки в страната, за сумата от 22 459 826.50 лева, както и запор върху лек автомобил Ауди А6, рег. [рег.номер на МПС] , рама № W., двигател № ВМК109824.

Жалбоподателят е оспорил по административен ред ПНПОМ изх. № С192225-023-0000834 / 12.03.2019 г., като с решение № ПО-35/21.03.2019 г. директорът на ТД на НАП-гр.С. е отхвърлил жалбата. С окончателно решение № 5101 от 19.07.2019 г. съдът е отменил решение № ПО-35 / 21.03.2019 г. на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него ПНПОМ изх. № С192225-023-0000834/12.03.2019 г. на гл.публичен изпълнител при ТД на НАП-гр. С..

За да постанови решението си, съдът е приел, че:

1. Налагането на обезпечителни мерки в процесния случай е незаконосъобразно, доколкото ПНПОМ е постановено въз основа на искане от орган по приходите, което не носи подпис на своя издател. Този порок съдът е приел за съществен, обуславящ на самостоятелно основание отмяна на решението, с което постановлението е потвърдено;

2. В съдържанието на искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки не е налична информация за начина, по който е определен размерът на очакваното публично задължение, който недостатък съдът е квалифицирал като липса на мотиви по смисъла на чл. 196, ал. 1, т. 3 ДОПК. Съобразено е, че по този начин не може да се провери изискването на чл. 195, ал. 7 ДОПК за съответствие между обезпечението на държавното вземане с подлежащите на установяване данъци по реда на ал. 5 на същата разпоредба, към която препраща нормата на чл. 121, ал. 2 ДОПК.

3. На последно място съдът е счел, че обезпечителните мерки са наложени върху активи, обезпечаването върху които води до сериозно възпрепятстване дейността на задълженото лице.

Само 5 дни след отмяната на наложените ПОМ, въз основа на искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагането на ПОМ № Р-22222518006748-039-002 / 24.07.2019 г. от Н. К. – главен инспектор по приходите, ръководител на ревизионния екип, до дирекция "Събиране" на ТД на НАП–С., е издадено ПНПОМ изх. № С192225-023-0002328 / 24.07.2019 г., с което за обезпечаване вземането на държавата срещу жалбоподателя, е наложен запор върху банковите сметки на жалбоподателя, находящи се в пет изброени в ПНПОМ банки, за сумата от 23 164 767,00 лева, както и запор върху лек автомобил Ауди А6, рег. [рег.номер на МПС] , рама № W., двигател № ВМК109824. С решение № ПО-98 / 02.08.2019 г. на директора на ТД на НАП С., е отхвърлена жалба на дружеството срещу постановление изх. № С192225-023-0002328 / 24.07.2019 г. на публичен изпълнител за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Решението е оспорено по съдебен ред, като с Решение № 6835/13.11.2019г. по адм.дело № 9360/2019г. по описа на АССГ, съдът е отменил решение № ПО-98 / 02.08.2019 г. на директора на ТД на НАП-гр. С. и потвърденото с него постановление изх. № С192225-023-0002328 / 24.07.2019 г. на публичен изпълнител за налагане на предварителни обезпечителни мерки. За да постанови решението си, съставът на съда по адм.дело № 9360/2019г., е приел, че не е мотивирано наличието на обезпечителна нужда, която е първа и основна предпоставка за законосъобразно прилагане на обезпечителната защита на вземанията на кредитора. На следващо място, и този състав на АССГ е обосновал, че обезпечителните мерки са наложени върху активи, обезпечаването върху които води до сериозно възпрепятстване дейността на задълженото лице, като това обстоятелство, подлежащо на пълно доказване от страна на жалбоподателя, е установено по делото посредством многобройни писмени доказателства, ангажирани от жалбоподателя и неоспорени от ответника.

В изпълнение на съдебното решение е издадено Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки № С192225-024-0042903 /21.11.2019г., с което наложените ПОМ, с постановлението от 24.07.2019г., са отменени.

С постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№ С192225-023-0003428/20.11.2019г., издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП С., по отношение на жалбоподателя [фирма] е наложен запор за сумата от 23 664 697,50 лв. върху банковите сметки на дружеството, две от които, находящи се в ТБ И. АД и върху три банкови сметки, находящи се в ТБ БАНКА ДСК, както и запор върху МПС – лек автомобил Ауди, модел А6 с [рег.номер на МПС] , с цена на придобиване 22 484 лв. Обстоятелствата, посочени от публичния изпълнител като основание за налагане на обезпечителните мерки са значително по-лаконични, но идентични с тези, обосновавали налагането на обезпечителните мерки по обезпечителните мерки, отменени с решенията по адм.дело № 3270/2019г. и по адм.д. № 9360/2019г-, двете по описа на АССГ, а именно - нереалност на сделките между [фирма] и N. L., като този извод е изведен и от факта, че представляващ двете дружества е едно и също лице – Н. Б., а двете дружества са свързани лица по смисъла на пар.1 т.3 б.Д от ДР на ДОПК. За обосноваване на извода, че бъдещото събиране на задълженията ще бъде затруднено, е посочен особено големия размер на предполагаемото задължение, както и липсата на достатъчно активи на дружеството, които са посочени в размер на 14 351 372,92 лв., вкл. и като вид /съоръжения, транспортни средства, инвестиции, заеми и т.н./ и конкретна стойност на всеки от активите. Във връзка с предполагаемия размер на задълженията е посочено, че данъчната основа по фактурираните доставки по издадените от жалбоподателя 13 бр.фактури възлиза на обща стойност 87 314 333,83 лв., при което неначисления и дължим от [фирма] ДДС е в размер на 17 462 866,77 лв., върху който начислената лихва към 17.11.2019г. е в размер на 6 224 315 лв. Не е обосновано защо запора се налага върху банковите сметки на дружеството, при наличие на други притежавани от същото активи, с известна на органите по приходите стойност, които могат да послужат за обезпечение.

С постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки № С192225-024-0010030/16.03.2020г. / л.82-83/ са отменени запора върху МПС и върху банковите сметки на жалбоподателя, наложен въз основа на ПНПОМ изх.№ С192225-023-0003428/20.11.2019г., с мотива, че е получено уведомление за отпадане на обстоятелства за предварително обезпечаване № Р-22222518006748-114-002/13.03.2020г., съгласно което поради обнародвана промяна в ДВ бр.18/28.02.2020г. по отношение на доставка за прехвърляне на квоти за емисии на парникови газове е създаден нов чл.163д от ЗДДС, като с оглед на това не се очаква установяване на публично задължение и отпада необходимостта от налагането на предварителни обезпечителни мерки.

В ревизионното производство е издаден Ревизионен доклад № Р-55555518006748-092-001/17.06.2020г., в който е прието, че данъка по доставките на квоти за парникови газове по издадените от дружеството жалбоподател 13 броя фактури не е изискуем от доставчика [фирма], а от получателя, който е чуждестранно юридическо лице от Великобритания, с място на стопанска дейност в България / вкл. и с оглед настъпили промени в ЗДДС, в сила от 28.02.2020г./, поради което не се установени задължения на ревизираното дружество.

Дружеството е оспорило ПНПОМ по административен ред с жалба вх. № 53-04-472 / 26.11.2019 г., която, след като е разгледана в производство по чл. 197, ал. 1, изр. 1 вр.

чл. 121, ал. 2 ДОПК, е оставена без уважение като неоснователна с решение № ПО-139 / 03.12.2019 г. на директора на ТД на НАП-С..

Препис от решение № ПО-139 / 03.12.2019 г. на директора на ТД на НАП-С. е връчено на дружеството-жалбоподател на 04.12.2019. Жалбата срещу решение № ПО-98 / 02.08.2019 г. на директора на ТД на НАП-С. е депозирана на 09.12.2019 г.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от волеизявлението в акта, поради което има правен интерес от оспорването му. Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал. 2, изр. първо ДОПК и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност. Независимо от отмяната на наложените обезпечителни мерки, настъпила в хода на образуваното съдебно производство, за жалбоподателя е налице правен интерес от оспорването, предвид искането му за прогласяване на нищожност на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, както и на незаконсъобразност на оспореното решение на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него ПНПОМ.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган - директор на ТД НАП [населено място]- град,на когото изрично по силата на чл.267 от ДОПК е предоставено правото да разглежда жалби срещу действията на публичен изпълнител. Наред с това между страните няма спор, че А. Г. към датата на издаване на решението е заемала длъжността директор на ТД на НАП-С..

Основателен е довода на жалбоподателя за нищожност на ПНПОМ, тъй като противоречи на влязло в сила съдебно решение.

В решение № 5101/19.07.2019г. по адм.дело № 3270/2019г. съдът е извел извод за незаконсъобразност на акта на приходната администрация, като е изложил мотиви за липса на конкретни съображения как е определен размера на предполагаемото публично вземане от 22 459 826.50 лв. предвид несъответствие между ДО по фактурите, издадени към британското дружество, и очаквания размер на публичното задължение. Посочил е, че мотивирането на искането следва да бъде извършено както по отношение имуществото на лицето, така и по отношение размера на предполагаемото вземане на държавата, тъй като то е основата, върху която се определя размерът на обезпечението. Констатирал е липсата на каквото и да е мотивиране на посочения в искането и впоследствие и в постановлението "очакван" размер на задълженията, който да обоснове размера на наложените обезпечителните мерки, което препятства да се провери изискването на чл.195, ал.7 ДОПК за съответствие между обезпечението на държавното вземане с подлежащите на установяване данъци, по реда на ал.5 на същата разпоредба, към която препраща нормата на чл.121, ал.2 ДОПК. Налагането на обезпечения именно в размер на 22 459 826.50 лв., съобразно посочен "очакван" размер на задълженията, съдът приел, че се явява произволно, без изобщо да се доказва, че съответства на един установяем съобразно изискванията на ДОПК размер на обезпечителната нужда. На следващо място съдът приел, че обезпечителните мерки са наложени върху активи, обезпечаването върху които води до сериозно възпрепятстване дейността на задълженото лице, предвид представените писмени доказателства, от които се установява, че дружеството влиза в облигационни правоотношения с доставчици на

ел.енергия, по които се дължат разплащания, които няма как да бъдат осъществени при блокирани средства по сметките на жалбоподателя, както и с оглед доказателства, че за неизпълнение на задълженията за своевременно плащане дружеството е застрашено от санкции под формата на неустойки в значителен размер, което безспорно се отразява негативно върху основната му дейност, вписана в Търговския регистър.

С второто отменително решение - № 6835 от 13.11.2019г. по адм.дело № 9360/2019г., за да отмени Решение № № ПО-98 / 02.08.2019 г. на директора на ТД на НАП С., с което е отхвърлена жалба на дружеството срещу ПНПОМ изх. № С192225-023-0002328 / 24.07.2019 г. съдът е приел, че ПНПОМ и потвърждаващото го решение са незаконосъобразни, защото не е мотивирано наличието на обезпечителна нужда, която е първа и основна предпоставка за законосъобразно прилагане на обезпечителната защита на вземанията на кредитора. За да отмени решението на директора на ТД на НАП и този съдебен състав е приел, че обезпечителните мерки са наложени върху активи, обезпечаването върху които води до сериозно възпрепятстване дейността на задълженото лице, което обосновава незаконосъобразност на наложените ПОМ, по аргумент от нормата на чл. 121, ал. 3, изр. 1 ДОПК, съгласно която предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на ревизираното лице.

С оспореното пред настоящия състав решение директорът на ТД на НАП, не е изпълнил указанията на АССГ, дадени с посочените влезли в сила решения, като е приел жалбата срещу ПНПОМ от 20.11.2019г. за неоснователна.

Съдът намира, че в издаденото трето поред ПНПОМ до известна степен е мотивиран посочения в искането и впоследствие и в постановлението очакван размер на задълженията, който да обоснове размера на наложените обезпечителните мерки, като е посочено, че данъчната основа на фактурираните доставки по издадените 13 бр. фактури с доставчик жалбоподателя, е в размер на 87 314 333,83 лв., върху която основа неначисления и дължим ДДС в размер на 20 % е 17 462 866,77 лв., а лихвата върху тази сума към 18.11.2019г. е 6 224 315 лв. Тези факти позволяват извършването на проверка за спазване на изискването на чл.195, ал.7 ДОПК за съответствие между обезпечението на държавното вземане с подлежащите на установяване данъци, по реда на ал.5 на същата разпоредба, към която препраща нормата на чл.121, ал.2 ДОПК.

На следващо място, в противоречие с две влезли в сила съдебни решения, отново в решението на директора на ТД на НАП С. по никакъв начин не е коментиран въпроса за констатираната от съда незаконосъобразност на обезпечителните мерки, доколкото обезпечителните мерки са наложени върху активи, обезпечаването върху които води до сериозно възпрепятстване дейността на задълженото лице, като това обстоятелство, е установено по делото посредством приобщаването на доказателствата по двете посочени съдебни производства, в които са приети писмените

доказателства, ангажирани от жалбоподателя и неоспорени от ответника. Процесните обезпечителни мерки се явяват наложени за трети път в рамките на ревизионното производство, след две отменителни решение на съда, при същите фактически обстоятелства, съдържащи се в мотивите за налагане на оспорената в настоящото производство предварителна обезпечителна мярка, както на отменената и на същото правно основание- чл.121 ал.1 от ДОПК. Съдът намира, че с издаване на ПНПОМ от 20.11.2019 г. действително не е зачетена задължителната сила на съдебните решения по адм.д.№ 3270/2019г. и по адм.д.0 9360/2019г., двете по описа на АССГ. Отново издаденият акт, със същото съдържание като отменения, не поражда правни последици. За еднакво следва да се счита това съдържание, с което по актовете са разпоредени едни същи права и задължения, на същите страни, на същите фактически основания. В обжалваното решение, директорът ТД на НАП само е цитирал нормата на чл.121 ал.3 от ДОПК, като е посочил, че същата изисква затруднението в дейността „сериозно да възпрепятства дейността на лицето”, без да се съобрази със съдебните решения, в които съдът подробно е мотивирал както „сериозното възпрепятстване” на дейността на дружеството с наложените обезпечителни мерки, така и втората хипотеза по чл.121 ал.3 от ДОПК. В решението на директора на ТД на НАП е посочено изпълнението на Решение № 5101/19.07.2019г. по а.д. № 3270/2019г. с издаването на Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки от 25.07.2019г., както и изпълнението на Решение № 6835/13.11.2019г. по а.д.9360/2019г. – с издаването на Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки от 21.11.2019г., придружено с обяснението че приходните органи не са законово ограничени от броя на исканията за налагане или за отмяна на обезпечителни мерки, като срока на действието им е независим един от друг и отмяната на една от тях на води до последици за другите. Последното е вярно, но само и единствено ако обезпечителните мерки, при вече осъществен съдебен контрол на предходни такива, приложени по отношение на същото лице и при непроменени фактически обстоятелства, са наложени законосъобразно и са съобразени с посоченото във влезлите в сила съдебни решения. В противен случай е налице административен произвол, който напълно обезсмисля съдебния контрол върху актовете на администрацията.

В настоящия случай фактите сочат именно това – за актове и действия на административен орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, което съгласно чл.177 ал.2 от АПК обосновава тяхната нищожност. Административните органи са обвързани от съдебните

решения по административни дела и в частност, в настоящия случай, административният орган действа в условията на обвързана компетентност, наложена му от задължителните указания по тълкуване и прилагане на материалния закон от съда.

В конкретния случай директора на ТД на НАП С., както и публичния изпълнител, не е изпълнил указанията на съда да съобрази обезпечителните мерки в съответствие с изискванията на чл.121 ал.3 от ДОПК, а именно – същите да не възпрепятстват сериозно дейността на лицето, както и да не се спира извършваната от него дейност.

Административният орган, издавайки обжалваното решение без да се съобрази с две влезли в сила съдебни решения на АССГ, е издал един нищожен административен акт.

Предвид изложеното, съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 177, ал. 2 АПК за прогласяване нищожността на оспореното постановление.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по жалбата за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна. Жалбоподателят не претендира разноски в производството.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 от АПК съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], решение № ПО-139/03.12.2019 г. на директора на ТД на НАП– С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С192225-023-0003428/20.11.2019 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП-С., дирекция „Събиране“.

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С 192225-023-0003428/20.11.2019 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП-С., дирекция „Събиране“.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: